

บทที่ 1

กลศาสตร์แบบนิวตัน

ผู้สอน

อาจารย์ ดร.ณัฐกฤตา จันทิมา

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

Nakhon Pathom Rajabhat University

หัวข้อเนื้อหาประจำบท

- 1. จลนศาสตร์
- 2. พลศาสตร์ (มวลและแรง)
- 3. กฎการเคลื่อนที่ของนิวตัน
- 4. แรงโน้มถ่วง
- 5. ปัญหาพื้นฐานทางกลศาสตร์

กลศาสตร์แบบนิวตัน

กลศาสตร์เป็นวิชาที่ศึกษาการเคลื่อนที่ของวัตถุ แบ่งออกเป็น 3 แขนง และอาจสรุปสั้น ๆ ได้
คือ

จลนศาสตร์ (Kinetics) เป็นการศึกษาและการอธิบายการเคลื่อนที่ของวัตถุโดยไม่คำนึงถึงแรงที่กระทำต่อวัตถุเป็นอย่างไร

พลศาสตร์ (Kinematics) เป็นการศึกษากฎเกณฑ์ที่เป็นตัวบอกการเคลื่อนที่ว่าเป็นแบบใด และ

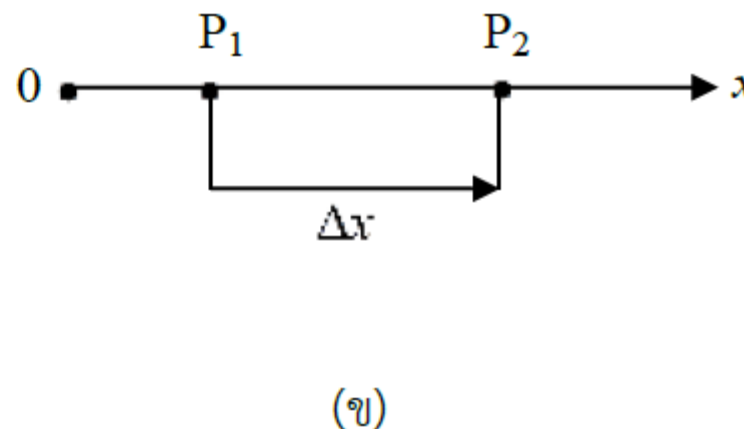
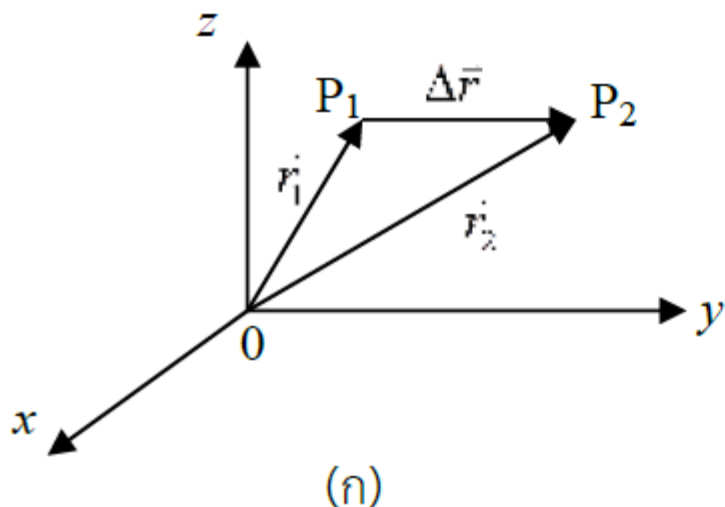
สถิตศาสตร์ (Statics) เป็นการศึกษาแรงที่กระทำต่อวัตถุ เมื่อวัตถุอยู่นิ่ง

1. จลนศาสตร์

จลนศาสตร์ (การอธิบายการเคลื่อนที่) ปริมาณต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่ มีดังนี้

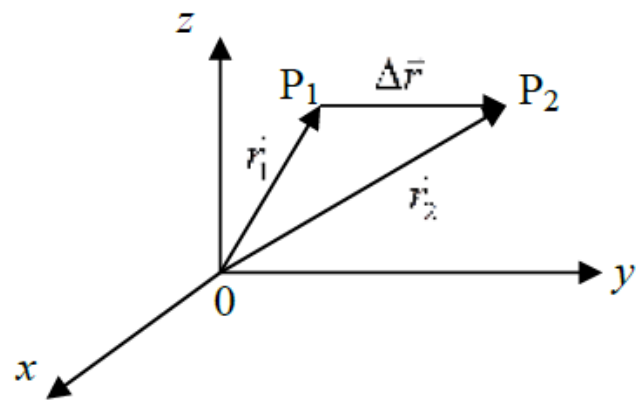
1.1. ตำแหน่ง

การบอกตำแหน่งของวัตถุใด ๆ จะกำหนดจุดแทนตำแหน่งของวัตถุนั้น ๆ ด้วยระบบพิกัดใด ๆ ก็ได้ ปกติจะใช้ระบบพิกัดฉาก (rectangular coordinate system) ดังภาพที่ 1.1 (ก) และสำหรับวัตถุที่กำลังเคลื่อนที่ตามเส้นตรง จะใช้เพียงพิกัดเดียวเพื่ออธิบายการเคลื่อนที่ ดังภาพที่ 1.1 (ข)

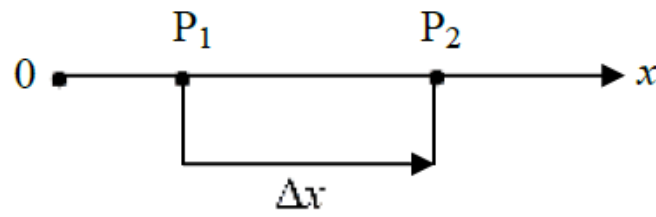

ภาพที่ 1.1 กำหนดตำแหน่งของวัตถุ P ที่เวลา $t_1(P_1)$ และที่เวลา $t_2(P_2)$ เทียบกับจุด 0

(ก) ระบบพิกัดฉาก และ (ข) พิกัดเดียว

(ก)

(ข)

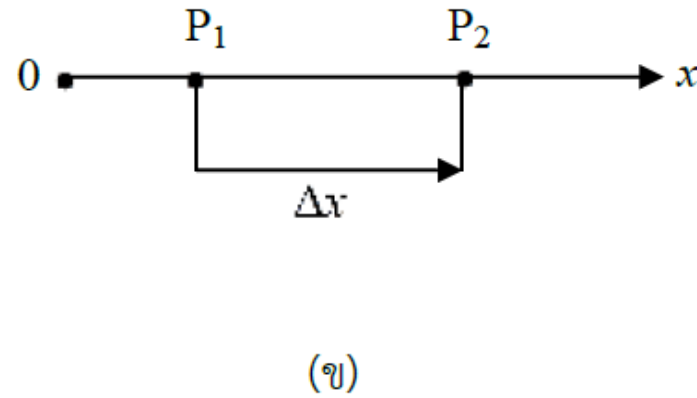
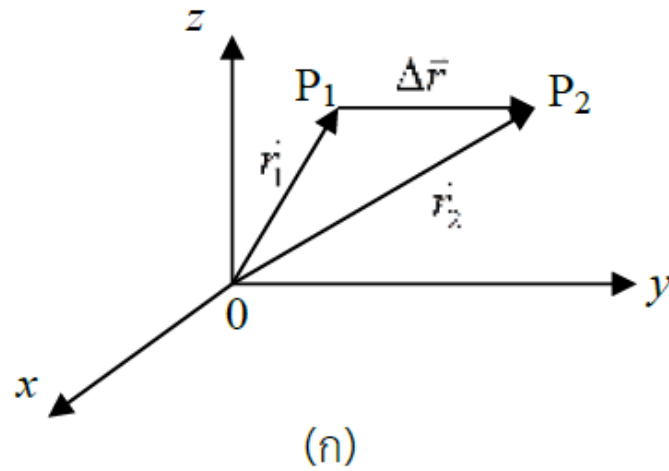
จากภาพที่ 1.1 (ก) จะได้ \vec{r}_1 และ \vec{r}_2 เป็นเวกเตอร์ตำแหน่งของจุด P_1 และ P_2 ตามลำดับ สามารถเขียนได้ว่า

$$\vec{r}_1 = x_1\hat{i} + y_1\hat{j} + z_1\hat{k}$$

และ
$$\vec{r}_2 = x_2\hat{i} + y_2\hat{j} + z_2\hat{k}$$

จากภาพที่ 1.1 (ข) จะได้ x_1 และ x_2 เป็นเวกเตอร์ตำแหน่งของจุด P_1 และ P_2 เนื่องจากการเคลื่อนที่ในทิศทางเดียว (มิติเดียว) จึงไม่ต้องใส่หัวลูกศร แต่ x_1 และ x_2 ยังคงเป็นปริมาณเวกเตอร์ โดยใช้เครื่องหมายบวกและลบ แทนทิศทางของ x_1 และ x_2

การกระจัด

ภาพที่ 1.1 กำหนดตำแหน่งของวัตถุ P ที่เวลา $t_1(P_1)$ และที่เวลา $t_2(P_2)$ เทียบกับจุด 0

(ก) ระบบพิกัดฉาก และ (ข) พิกัดเดียว

เมื่อวัตถุมีการเคลื่อนที่ วัตถุจะมีการเปลี่ยนตำแหน่ง ความยาวและทิศทางที่วัตถุเคลื่อนที่ไป ถูกเรียกว่า การกระจัด จากภาพที่ 1.1 จะได้การกระจัดของจุด P ในช่วงเวลาจาก t_1 ไปยัง t_2 ($\Delta\vec{r}$) ดังนี้

$$\text{ภาพที่ 1.1 (ก)} \quad \Delta\vec{r} = (x_2 - x_1)\hat{i} + (y_2 - y_1)\hat{j} + (z_2 - z_1)\hat{k} \quad (1.1)$$

■ ภาพที่ 1.1 (ข) $\Delta x = x_2 - x_1$ ■

ความเร็ว

ความเร็ว คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงของการกระจัดเทียบกับเวลา ถ้าวัตถุเคลื่อนที่ได้การกระจัด $\Delta \vec{r}$ ในช่วงเวลา Δt จะได้ความเร็วเฉลี่ย ($\vec{v}_{\text{เฉลี่ย}}$) ดังนี้

$$\vec{v}_{\text{เฉลี่ย}} = \frac{\Delta \vec{r}}{\Delta t} \quad (1.2)$$

และถ้า Δt มีค่าน้อย ๆ จะได้

$$\vec{v} = \frac{d\vec{r}}{dt} = \frac{dx}{dt} \hat{i} + \frac{dy}{dt} \hat{j} + \frac{dz}{dt} \hat{k} \quad (1.3)$$

ดังนั้นในระบบแกนพิกัดฉาก ความเร็วของวัตถุใด ๆ สามารถแยกได้เป็น 3 องค์ประกอบคือ องค์ประกอบในแกน $x(v_x)$, องค์ประกอบในแกน $y(v_y)$ และองค์ประกอบในแกน $z(v_z)$ ดังสมการ

$$\begin{aligned} v_x &= \dot{x} = \frac{dx}{dt} \\ v_y &= \dot{y} = \frac{dy}{dt} \\ v_z &= \dot{z} = \frac{dz}{dt} \end{aligned} \quad (1.4)$$

ความเร่ง

ความเร่ง คือ อัตราการเปลี่ยนแปลงของความเร็วเทียบกับเวลา โดยความเร็วในการเคลื่อนที่ของวัตถุในช่วงเวลาหนึ่งอาจมีค่าเปลี่ยนไปเรียกว่า วัตถุมีการเคลื่อนที่ด้วยความเร่ง ดังสมการ

$$\bar{a} = \frac{d\bar{v}}{dt} \quad (1.5)$$

จากสมการ (1.3) สามารถเขียนได้ว่า

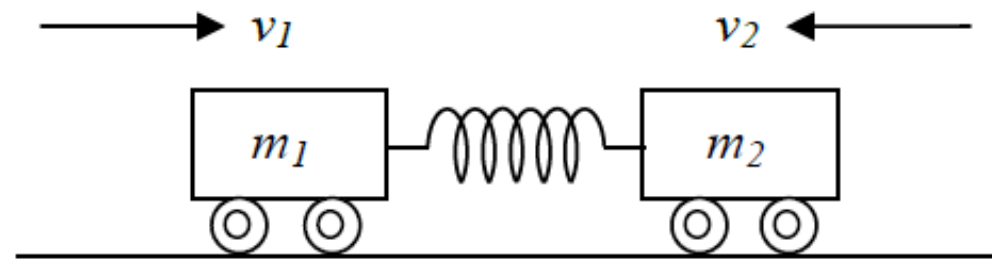
$$\bar{a} = \frac{d^2x}{dt^2} \hat{i} + \frac{d^2y}{dt^2} \hat{j} + \frac{d^2z}{dt^2} \hat{k} \quad (1.6)$$

ดังนั้นในระบบพิกัดฉาก ความเร่งของวัตถุใด ๆ สามารถแยกได้เป็น 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบในแกน $x(a_x)$, องค์ประกอบในแกน $y(a_y)$ และองค์ประกอบในแกน $z(a_z)$ ดังสมการ

$$\begin{aligned} a_x &= \dot{v}_x = \frac{dv_x}{dt} = \ddot{x} = \frac{d^2x}{dt^2} \\ a_y &= \dot{v}_y = \frac{dv_y}{dt} = \ddot{y} = \frac{d^2y}{dt^2} \\ a_z &= \dot{v}_z = \frac{dv_z}{dt} = \ddot{z} = \frac{d^2z}{dt^2} \end{aligned} \quad (1.7)$$

2. พลศาสตร์ (มวลและแรง)

การศึกษาแรงที่กระทำต่อวัตถุพร้อมทั้งลักษณะการเคลื่อนที่ของวัตถุภายใต้แรงนั้น ๆ กระทำ
ได้ดังตัวอย่างภาพที่ 1.2

ภาพที่ 1.2 มวล m_1 และ m_2 ผูกติดกับปลายทั้งสองของสปริงเส้นเดียวกัน
ที่มา (รัชณี รุจิวิโรดม, 2551, หน้า 4)

จากภาพที่ 1.2 เมื่อตั้งวัตถุมวล m_1 และ m_2 ให้สปริงยืดออกแล้วปล่อย วัตถุทั้งสองจะ
เคลื่อนที่ในทิศตรงกันข้าม และอัตราส่วนของความเร็วของวัตถุทั้งสองจะคงที่ ไม่ว่าสปริงจะยืดออกหรือ

หดเข้า ทำให้วัตถุทั้งสองนั้นกำลังผลักหรือดูดซึ่งกันและกันด้วยแรงเท่าใดก็ตาม ถ้าพิกัดซึ่งบอกตำแหน่งของวัตถุทั้งสองคือ x_1 และ x_2 จะได้อัตราส่วนของความเร่งของวัตถุทั้งสอง ดังนี้

$$\frac{\ddot{x}_1}{\ddot{x}_2} = -k_{21} \quad (1.8)$$

เมื่อ k_{21} คือ ค่าคงที่บอก ส่วนเครื่องหมายลบแสดงว่าความเร่งของวัตถุทั้งสองอยู่ในทิศตรงกันข้าม และพบว่า

$$k_{21} = \frac{m_2}{m_1} \quad (1.9)$$

จากสมการ (1.8) และ (1.9) จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \frac{\ddot{x}_1}{\ddot{x}_2} &= -\frac{m_2}{m_1} \\ \therefore m_1 \ddot{x}_1 &= -m_2 \ddot{x}_2 \end{aligned} \quad (1.10)$$

ถ้าเปลี่ยนจากมวล m_2 เป็น m_3 และทำการทดลองซ้ำเหมือนเดิมจะได้ว่า

$$m_1 \ddot{x}_1 = -m_3 \ddot{x}_3 \quad (1.11)$$

พิจารณาสมการ (1.10) และ (1.11) จะได้ว่าวัตถุทั้งสองที่ถูกตีดปลายของสปริงเส้นเดียวกัน เมื่อถูกยืดออกจะมีปริมาณหนึ่งที่มีขนาดเท่ากันแต่ทิศทางตรงกันข้าม มากระทำต่อวัตถุทั้งสอง เรียกปริมาณนั้นว่า **แรง** (F) นั่นคือ ปริมาณของมวลคูณกับความเร่ง ในกรณี 1 มิติ สามารถเขียนได้ว่า

$$F = m \frac{d^2x}{dt^2} = m\ddot{x} = ma \quad (1.12)$$

ในระบบแกนพิกัดฉากเขียนได้ว่า $\vec{F} = m\vec{a}$ ซึ่งสามารถแยกได้เป็น 3 องค์ประกอบคือ องค์ประกอบในแกน $x(F_x)$, องค์ประกอบในแกน $y(F_y)$ และองค์ประกอบในแกน $z(F_z)$ ดังสมการ

$$F_x = ma_x, \quad F_y = ma_y \quad \text{และ} \quad F_z = ma_z \quad (1.13)$$

3. กฎการเคลื่อนที่ของนิวตัน

นิวตัน (Newton) เป็นคนแรกที่ตั้งกฎทางกลศาสตร์ กฎทั้งสามของนิวตัน กล่าวว่า

1. วัตถุทุกชนิดจะอยู่ในสถานะหยุดนิ่ง หรือเคลื่อนที่เป็นเส้นตรงด้วยความเร็วสม่ำเสมอ ถ้าไม่มีแรงภายนอกมากระทำ

$\vec{F} = 0$ วัตถุจะหยุดนิ่งหรือเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว \vec{v} คงที่ ถ้าแรงที่กระทำต่อวัตถุเป็นศูนย์ วัตถุที่เคลื่อนที่ในลักษณะเช่นนี้เรียกว่า “วัตถุอิสระ”

2. อัตราการเปลี่ยนแปลงของโมเมนตัมเป็นปฏิภาคโดยตรง และอยู่ในทิศเดียวกับแรงที่กระทำต่อวัตถุ

แรงเท่ากับอัตราการเปลี่ยนแปลงของโมเมนตัม

ให้ $\vec{p} =$ โมเมนตัม

จะได้ $\vec{F} = \frac{d\vec{p}}{dt}$

นิเวศน์นิยามโมเมนตัมว่าเป็นผลคูณของมวลกับความเร็ว ($\vec{p} = m\vec{v}$)

$$\text{ดังนั้น} \quad \vec{F} = \frac{d\vec{p}}{dt} = \frac{d}{dt}(m\vec{v}) = m\frac{d\vec{v}}{dt} + v\frac{dm}{dt}$$

ถ้ามวลของวัตถุคงที่ระหว่างการเคลื่อนที่หรือมวลของวัตถุไม่ขึ้นกับความเร็ว จะได้ว่า $\frac{dm}{dt} = 0$

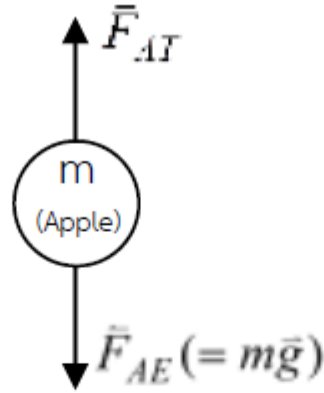
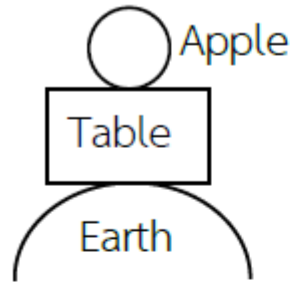
$$\text{ดังนั้น} \quad \vec{F} = m\frac{d\vec{v}}{dt} = m\vec{a} \quad (1.14)$$

เมื่อแรงเป็นศูนย์ ความเร็วจะคงที่ซึ่งก็คือกฎข้อที่หนึ่ง ดังนั้นกฎข้อที่หนึ่งได้ปรากฏอยู่ในกฎข้อที่สอง

3. ทุกแรงกิริยาจะมีแรงปฏิกิริยาที่มีขนาดเท่ากัน แต่ทิศตรงข้ามเสมอ

กฎข้อที่สามบอกถึงความเป็นจริงที่ได้จากการทดลอง ดังแสดงในสมการ (1.8) ดังนั้นถือว่าเป็นกฎที่ถูกต้อง กฎข้อนี้ไม่ใช่กฎทั่วไปของธรรมชาติ กฎนี้ใช้ได้กับเหตุการณ์ที่มีแรงจากวัตถุหนึ่งกระทำต่ออีกวัตถุหนึ่งเท่านั้น

action = reaction

หรือ

$$\vec{F}_{AT} = -\vec{F}_{TA}$$

(1.15)

$$\vec{F}_{AE} = -\vec{F}_{EA}$$

กำหนดให้ \vec{F}_{AT} เป็นแรงที่กระทำต่อมวล m_{apple} เนื่องจากมวล m_{table}
และ \vec{F}_{TA} เป็นแรงที่กระทำต่อมวล m_{table} เนื่องจากมวล m_{apple}

จากสมการ (1.14) $\vec{F} = m\vec{a}$ จะได้ว่า

$$\vec{F}_{AT} = m_A \frac{d^2 x_A}{dt^2} \quad \text{และ} \quad \vec{F}_{TA} = m_T \frac{d^2 x_T}{dt^2}$$

ดังนั้น

$$m_A \frac{d^2 x_A}{dt^2} = -m_T \frac{d^2 x_T}{dt^2}$$
$$\frac{d}{dt}(m_A \dot{x}_A) = -\frac{d}{dt}(m_T \dot{x}_T)$$

$$\therefore \frac{d}{dt}(m_A \dot{x}_A + m_T \dot{x}_T) = 0 \quad (1.16)$$

นั่นคือ อัตราการเปลี่ยนแปลงโมเมนตัมทั้งหมดมีค่าเป็นศูนย์ หรือในกรณีที่แรงลัพธ์กระทำต่อระบบมีค่าเป็นศูนย์ ($\vec{F}_{AT} + \vec{F}_{TA} = 0$) จะทำให้ผลบวกของโมเมนตัมเชิงเส้นย่อมคงที่เสมอ ดังสมการ

$$m_A \vec{v}_A + m_T \vec{v}_T = \text{ค่าคงที่} \quad (1.17)$$

4. แรงโน้มถ่วง

นิวตันพบว่ามีความดึงดูดระหว่างมวลกระทำต่อวัตถุคู่หนึ่ง ๆ โดยขนาดของแรง (F) แปรผันตรงกับผลคูณของมวลของวัตถุทั้งสองและแปรผกผันกับระยะห่างระหว่างวัตถุยกกำลังสอง ดังสมการ

$$F \propto \frac{m_1 m_2}{r^2}$$
$$F = \frac{G m_1 m_2}{r^2} \quad (1.18)$$

เมื่อ m_1 และ m_2 คือ มวลของวัตถุทั้งสอง (กิโลกรัม, kg), r คือ ระยะห่างระหว่างวัตถุทั้งสอง (เมตร, m) และ G คือ ค่าคงที่ เท่ากับ $(6.670 \pm 0.0057) \times 10^{-11} \text{ Nm}^2 \cdot \text{kg}^{-2}$

สำหรับทิศทางของแรง \vec{F} จะอยู่ในแนวเส้นตรงระหว่างวัตถุทั้งสอง และมีหน่วยเป็นนิวตัน (N) และเรียกแรงดึงดูดระหว่างมวลของโลกกับมวลของวัตถุต่าง ๆ ที่ตกลงบนพื้นผิวโลกว่า **แรงโน้มถ่วง** ซึ่งขณะที่มีแรงโน้มถ่วงมากกระทำต่อวัตถุ จะทำให้วัตถุนั้น ๆ ตกลงสู่พื้นผิวโลกด้วย **ความเร่งเข้าสู่จุดศูนย์กลางของโลก (g)** คำนวณได้จากสมการ (1.19) ดังนี้

$$mg = \frac{GmM}{R^2}$$

เมื่อ M คือ มวลของโลกซึ่งมีค่าเท่ากับ 5.98×10^{24} kg และ R คือ รัศมีของโลกซึ่งมีค่าเท่ากับ 6.37×10^6 m

$$\therefore g = \frac{GM}{R^2} \quad (1.19)$$

แทนค่า G , M และ R ลงในสมการ (1.19) จะได้ว่า

$$g = 9.8 \text{ m/s}^2$$

นั่นคือ วัตถุทุกชนิดตกลงสู่พื้นผิวโลกด้วยความเร่ง 9.8 เมตร ต่อ (วินาที)²

5. ปัญหาพื้นฐานทางกลศาสตร์

ตัวอย่างที่ 1 อนุภาคหนึ่งมีมวล 3 กิโลกรัม เคลื่อนที่ไปตามแนวแกนบวก x ด้วยสมการของการกระจัด $x = 3t^3 + 6t + 1$ เมตร และ t มีหน่วยเป็นวินาที

จงหา (ก) ความเร็วและความเร่งขณะใด ๆ

(ข) การกระจัด ความเร็ว และความเร่ง ที่เวลา $t = 5$ วินาที

(ค) แรงที่กระทำต่อวัตถุที่เวลาใด ๆ และ ที่เวลา $t = 6$ วินาที

วิธีทำ (ก) จากสมการ $x = 3t^3 + 6t + 1$

จะได้ว่า
$$v = \frac{dx}{dt} = \frac{d}{dt}(3t^3 + 6t + 1)$$

$$\therefore v = 9t^2 + 6 \text{ m/s}$$

$$a = \frac{dv}{dt} = \frac{d}{dt}(9t^2 + 6)$$

$$\therefore a = 18t \text{ m/s}^2$$

ดังนั้น ความเร็วและความเร่งของอนุภาคในขณะใด ๆ จะเท่ากับ $9t^2 + 6$ เมตรต่อวินาที และเท่ากับ $18t$ เมตรต่อ(วินาที)² และมีทิศตามแนวแกนบวก x

(ข) ที่เวลา $t = 5$ วินาที จะได้ว่า

$$x = 3(5)^3 + 6(5) + 1 = 406 \text{ เมตร}$$

$$v = 9t^2 + 6 = 255 \text{ เมตรต่อวินาที}$$

$$a = 18t = 90 \text{ เมตรต่อ(วินาที)}^2$$

(ค) จากกฎข้อที่ 2 ของนิวตัน จะได้ว่า

$$F = ma$$

$$= 3(18t) = 54t \text{ N}$$

ถ้า $t = 6$ วินาที จะได้ว่า

$$F = 54 \times 6 = 324 \text{ N}$$

ดังนั้น แรงที่กระทำต่อวัตถุที่เวลาใด ๆ เท่ากับ $54t$ นิวตัน และที่เวลา 6 วินาที เท่ากับ 324

ตัวอย่างที่ 2 วัตถุอันหนึ่งมวล 3 กิโลกรัม เคลื่อนที่ด้วยสมการของการกระจัด ดังนี้
 $\vec{r} = (t^2 - 1)\hat{i} + (3t + 6)\hat{j} + (t^3 + 1)\hat{k}$ เมตร และ t มีหน่วยเป็นวินาที จงหาแรงที่มากกระทำต่อวัตถุที่
เวลา $t = 5$ วินาที

วิธีทำ จากสมการของการกระจัด

$$\vec{r} = (t^2 - 1)\hat{i} + (3t + 6)\hat{j} + (t^3 + 1)\hat{k}$$

จะได้ว่า

$$\vec{v} = \frac{d\vec{r}}{dt} = 2t\hat{i} + 3\hat{j} + 3t^2\hat{k}$$

และ

$$\vec{a} = \frac{d\vec{v}}{dt} = 2\hat{i} + 6t\hat{k}$$

จากกฎข้อที่ 2 ของนิวตัน จะได้ว่า

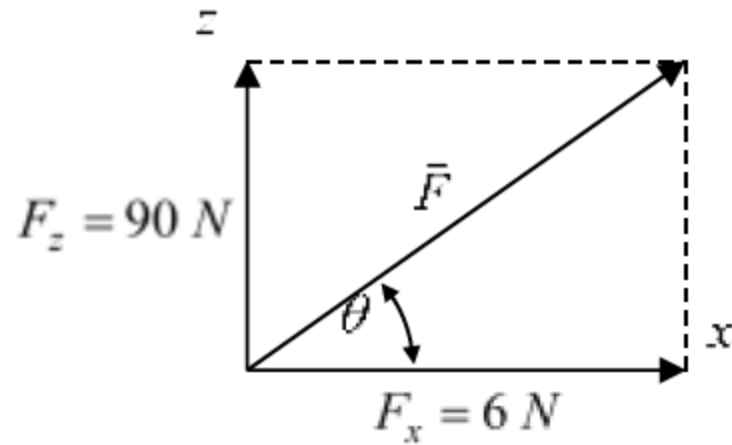
$$\begin{aligned}\vec{F} &= m\vec{a} = 3(2\hat{i} + 6t\hat{k}) \\ &= 6\hat{i} + 18t\hat{k}\end{aligned}$$

ที่เวลา $t = 5$ วินาที จะได้ว่า

$$\vec{F} = 6\hat{i} + (18 \times 5)\hat{k} = 6\hat{i} + 90\hat{k}$$

$$\therefore \text{ขนาดของแรง } \vec{F}(F) = \sqrt{(6)^2 + (90)^2} = 90.19 \text{ นิวตัน}$$

สำหรับทิศทางของแรง \vec{F} พิจารณาได้จากรูป ดังนี้

จากรูป จะได้ว่า

$$\tan \theta = \frac{F_z}{F_x} = \frac{90}{6} = 15$$

$$\therefore \theta = 86^\circ$$

ดังนั้น แรง \vec{F} จะมีขนาดเท่ากับ 90.19 นิวตัน และมีทิศทำมุมกับแนวแกน x ไปทางแนวแกน z เป็นมุมเท่ากับ 86 องศา

ตัวอย่างที่ 3 พิจารณาการเคลื่อนที่ของวัตถุมวล m ซึ่งกำลังเคลื่อนที่เป็นเส้นตรง และถูกแรงคงที่ F มากกระทำ

วิธีทำ จากกฎข้อที่ 2 ของนิวตัน จะได้ว่า

$$F = ma = m \frac{d^2x}{dt^2}$$

$$\frac{d^2x}{dt^2} = \frac{F}{m}$$

$$\frac{dv}{dt} = \frac{F}{m}$$

คูณทั้งสองข้างของสมการด้วย dt และมีเงื่อนไขเริ่มต้นว่าที่ $t = 0$, $v = v_0$ จะได้ว่า

$$\int_{v_0}^v dv = \int_{t=0}^t \frac{F}{m} dt = \frac{F}{m} \int_{t=0}^t dt$$

$$v - v_0 = \frac{F}{m} t$$

$$\therefore v = v_0 + \frac{F}{m} t \quad (1.20)$$

ดังนั้น ถ้าเวลาเริ่มต้น ($t = 0$) วัตถุมีความเร็วในแนวเส้นตรงเป็น v_0 เมื่อเวลาผ่านไป ($t = t$) ความเร็วของวัตถุขณะนั้น ๆ จะเป็นไปตามสมการ (1.20)

จากสมการ (1.20) จะได้ว่า

$$\frac{dx}{dt} = v_0 + \frac{F}{m} t$$

คูณทั้งสองข้างของสมการด้วย dt และมีเงื่อนไขเริ่มต้นว่าที่ $t=0$, $x=x_0$ จะได้ว่า

$$\int_{x=x_0}^x dx = \int_{t=0}^t v_0 dt + \int_{t=0}^t \frac{F}{m} t dt$$
$$x - x_0 = v_0 t + \frac{F}{m} \frac{t^2}{2}$$
$$x = x_0 + v_0 t + \frac{F}{m} \frac{t^2}{2} \quad (1.21)$$

ดังนั้น ถ้าเวลาเริ่มต้น ($t=0$) วัตถุที่กำลังเคลื่อนที่เป็นเส้นตรงมีการกระจัดเป็น x_0 เมื่อเวลาผ่านไป ($t=t$) วัตถุนั้นจะมีการกระจัดตามสมการ (1.21) ซึ่งจากสมการ (1.20) และ (1.21) สามารถหาตำแหน่งและความเร็วของวัตถุที่เวลาต่าง ๆ จึงเป็นการอธิบายการเคลื่อนที่ของวัตถุอย่างสมบูรณ์แล้ว

ตัวอย่างที่ 4 พิจารณาการเคลื่อนที่ของวัตถุที่เคลื่อนที่เป็นเส้นตรง และมีแรงคงที่กระทำต่อวัตถุ

วิธีทำ กำหนดให้มวล m เป็นมวลของวัตถุ

F เป็นแรงคงที่ที่กระทำต่อวัตถุ

จากกฎข้อที่สองของนิวตัน $F = ma = m\ddot{x}$

$$\ddot{x} = \frac{F}{m}$$

$$\frac{dv}{dt} = \frac{F}{m}$$

คูณตลอดด้วย dt จะได้

$$\int_{v_0}^v dv = \int_{t=0}^t \frac{F}{m} dt = \frac{F}{m} \int_{t=0}^t dt$$

N P R U

$$v \Big|_{v_0}^v = \frac{F}{m} t \Big|_0^t$$

$$v - v_0 = \frac{F}{m} t$$

$$v = v_0 + \frac{F}{m} t \quad (1.22)$$

$$\frac{dx}{dt} = v_0 + \frac{F}{m} t$$

$$\int_{x=x_0}^x dx = \int_{t=0}^t v_0 dt + \int_{t=0}^t \frac{Ft}{m} dt$$

$$x - x_0 = v_0 t + \frac{Ft^2}{2m}$$

$$x = x_0 + v_0 t + \frac{Ft^2}{2m} \quad (1.23)$$

ขณะนี้ได้อธิบายการเคลื่อนที่ของวัตถุอย่างสมบูรณ์แล้ว เพราะสามารถหาตำแหน่งและ
ความเร็วของวัตถุที่เวลา t ใด ๆ ได้

บทที่ 1

จบแล้วค่ะ

ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดท้ายบทมาส่งด้วยนะคะ

